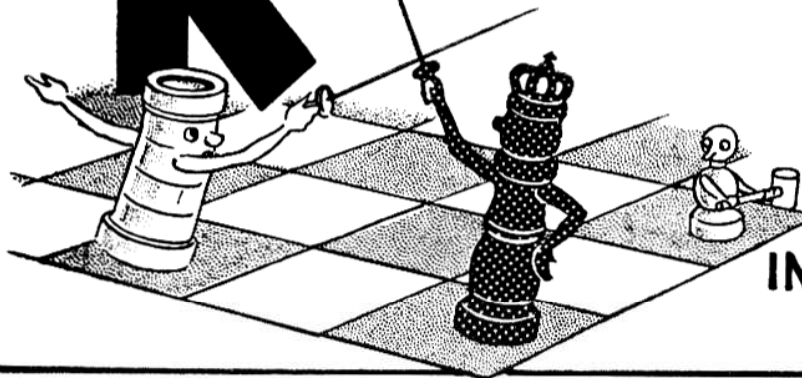

KAMPFISKEN

**MEDLEMSBLAD FOR
INDUSTRIFORENINGENS
KAMPKLUB.**

Jubilæumsnummer

--

25 Aar

--

Måndag den 20. Maj 1946

KAMPKLUBBEN

1921 - 1946

En herlig Sommeraften den 20. Maj 1921 stavnede en lille Skare begejstrede unge Mennesker ud mod Frederiksberg. Rejsen gjaldt dog ikke Sjette Frederiks gamle, skønne Have, ej heller Bacchus' eller Thalias Glæder. Nej, Caissa, Skakspillets Muse, vilde vi gæste. Gerne havde vi rejst Gudinden et Tempel, men mindre maatte gøre det. Et gammelt Traktørsted i Allégade blev Rammen om vor lille Sammensværgelse. Her skabtes Kampklubben!

Tolv Mand udgjorde den lille Forsamling, deriblandt velkendte Skaknavne som A. Holte, L. Høeg og Einar Jensen samt de unge, lovende Talenter E. Verner Nielsen og A. Døslør. Sjælen i det hele var dog Tegneren Ove Rützo. Alle havde vi dyrket Skakken i Industriforeningens Skakklub, men der var efterhaanden opstaaet en Del Utilfredshed med Ledelsen. Der var tilsyneladende ingen Plads for Ungdommen og dens Ideer.

Vi blev hurtigt enige om at danne en ny Klub: "Skakforeningen Industriforeningens Kampklub", populært kun "Kampklubben". Navnet gav Anledning til nogen Diskussion, og udefra blev det maaske delvis misforstaaet, men der er ingen Tvivl om, at netop dette Navn har bidraget til at bevare det gode Sammenhold i Klubben, ja, det har altid været os en Spore til at gøre vort bedste.

Adjunkt (nuv. Lektor) Høeg blev Klubbens første Formand, medens Ove Rützou blev dens Sekretar. Klubben opnaede straks Asylret i Industriforeningen. Simultanopvisninger med Presseomtale blev arrangeret, og nye Medlemmer strømmede til; iblandt disse saa fine Spillere som Norman-Hansen, Egil Jacobsen, A. Cruusberg, Børne og Svenskeren Nyquist. I Løbet af Efteraaret nedlagde Hr. Høeg paa Grund af manglende Tid Hvervet som Formand, men forblev i Bestyrelsen. - Hr. Rützou overtog Formandsposten, og et Par begivenhedsrige Aar fulgte. Generalforsamlinger og Bestyrelsesmøder var ikke kedelige. En meget stærk Vinterturning startedes. Pengepræmier afskaffedes, og skønne og lødige Kunstgenstande blev allerede ved turningens Begyndelse indkøbt og udstillet i Skaklokalet. Ja, det var dengang! Match- og Udfordringstavle indførtes, Spillemateriel og Lektüre anskaffedes. Der blev intet sparet.

Vor første Klubmester blev Norman-Hansen, og Præmieuddelingen fandt Sted ved en meget stilig Føst paa Hotel d'Angleterre. Senere fulgte muntre Sommerudflugter m.m. D.S.V.'s Vandreskjold vandt vi i 1922 til Ejendom for K.S.U. Vinteren 1922-23 engageredes Stormesteren Dr. Tartakower til et 2 Maaneders Instruktionskursus, og umiddelbart efter fulgte en international Turning i Industriforeningen med d'Herrer Nimzowitsch, Dr. Tartakower, Spielmann og Sämisch samt Jørgen Møller og Egil Jacobsen som Deltagere. Vinder af Turningen blev A. Nimzowitsch.

Denne Aars Klubmester blev Egil Jacobsen, som vi desværre kort Tid efter havde den Sorg at miste, idet han døde ganske ung i Marts 1923. Herved berøvedes Klubben ikke alene en glimrende Skakspiller, men tillige en fin Diplomat og en munter Kammerat. Andre var imidlertid kommet til, bl. a. Erik Andersen og Karl Ruben.

Allerede nu havde Kampklubben vel naaet sin Kulmination. Ove Rützou havde i den korte Tid udført et energisk Arbejde og opnaaet store Resultater - sikkert ikke alene for vor egen Klub. Det var saaledes paa hans Foranledning, at Rentier Johnsen ændrede sit Testamente til Fordel for hele Danmarks Skakliv. Men samtidig havde Rützou ved sit impulsive Temperament skabt sig Modstandere inden for Skakverdenen, og i Efteraaret 1923 trak han sig tilbage fra alt Skakarbejde. Kursen var imidlertid lagt, og andre havde lettere ved at føre Skibet videre.

Kampklubben har haft mange Formand og andre interessante Skikkelser. Pladsen her tillader ikke at nævne dem alle. Fabrikant Berlème-Nix skænkede os bl. a. vor smukke Matchtavle, og i hans og i Einar Schmidts

Formandstid indledes i Forbindelse med Industriforeningens Skakklub et frugtbart Samarbejde med "Skånes Schackförbund", Industriforeningen, som vi skylder megen Tak, skænkede en pragtfuld Pokal, der sluttelig vandtes af vore 2 Klubber. Svenskerne udsatte derefter en ny; den "vandrer" endnu.

Efter nogle Aars Forløb vendte Hr. Rützou tilbage som Klubbens Formand, Han blev Medlem af Bestyrelsen i K.S.U. og bragte her med vanlig Energi Bykampe i Stand mod Berlin og Hamborg, men isvrigt syntes det, som om den hellige Ild ikke længere brændte med sin gamle Glød. En følgende Bestyrelses Engagement af Svenskerne Stoltz og Ståhlberg var vel skaklig interessant og lærerigt, men det var økonomisk slet funderet og voldte Klubben adskillige Vanskeligheder. Nu afdøde Kommunelærer Chr. Christiansen bragte ved sin Offervilje Klubben paa Fode igen. Ved sin stille, rolige, men dog myndige Optræden blev han Klubben en god Formand. I en Aarrække udgav vi vort eget Medlemsblad "Kampfisken" under Hr. P. Tofts fortrinlige Ledelse. Daarlige Tider slog det ned; nu dukker det kun ved enkelte fæstlige Lejligheder som en Fugl Phønix op af Asken.

I Aarene 1924-36 var det imidlertid ikke saa meget Ledelsen som Spillerne og da navnlig vort store Skakgeni Erik Andersen, der gav Kampklubben dens Ansigt. Ved Verdensstævnet i England 1927 dannede Erik Andersen og Karl Ruben sammen med Dr. Krause og Norman-Hansen det hold, der hjemførte 2. Præmien, og som til det sidste truede selve Førstepladsen i dette eksklusive Selskab. Senere spillede Erik Andersen som Regel paa 1. Pladsen, naar dansk Skak repræsenteredes ude i Verden. Danmarksmester blev "Mester Erik" ikke mindre end 12 Gange.

Aaret 1938 berøvede os desværre vore to store Skakbegavelser Erik Andersen og Karl Ruben. Med et halvt Aars Mellemrum døde de begge i en meget ung Alder. Dette var et haardt Slag for vor Klub, ja for hele Landets Skakliv.

Siden da har Klubben ført en noget tilbøgetrukken Tilværelse, naturligvis navnlig i Besættelsens onde Aar, hvor alt maatte ligge brak. Efter Befrielsen kan vi ved sædvanlig Velvilje fra Industriforeningen atter optage nye Medlemmer, og adskillige frafaldne er vendt tilbage. Vi ser med Fortrøstning Fremtiden i Møde; men vor stadig lige ungdommelige Verner Nielsen i Spidsen har vi en Stab af gode Spillere, som endnu længe vil tage et Nap for deres kære Kampklub.

12 Gange vandt vi det københavnske Klubmesterskab. Vore bedste Spillere var som oftest med iblandt de første ved Skakstævner herhjemme. Ude i Verden var vi vel kun en enkelt Gang med i Opløbet, men her maa erindres, at man efterhaanden ganske har fraveget Amatørreglerne, hvorved Resultaterne taber deres almene Interesse,

Skulde der nu ved Kampklubbens 25 Aars Jubilæum udtales et Par fromme Ønsker, maa det være, at Pengepræmier bandlyses overalt, hvor Amatører mødes, og at Skakspillet's Vildskud, Lynpartierne, henvises til Tiden omkring St. Hans. Maatte nu blot Fred og Fordragelighed vinde Indpas i Verden, saa Folkenes Kæpestrid kunde afgøres paa ridderlig og ublodig Vis paa Sportspladser og ved Skakbordet.

I Maj 1946.

(sign.) A. Strangas.

Klubmestrene gennem de 25 Aar.

Kampklubbens første Klubmester var i 1922 H. Norman-Hansen, som i 1923 blev afløst af Eiril Jacobsen. Derefter kom i 1924 Erik Andersen, som dengang kun var 20 Aar gammel. I 1925 maatte Erik Andersen dog aflevere Mesterskabet til E. Verner Nielsen, og i 1926 blev Karl Ruben Klubmester. Men derpaa tog Erik Andersen atter Mesterskabet i en Række Aar: 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932 og 1933. I 1934 snød A. Desler Mester Erik og løb med Mesterskabet; men Erik Andersen vendte tilbage i 1935 og 1936. I 1937 var det paany Verner Nielsen, som tog Mestertitlen, men i 1938 maatte han aflevere den til Karl Ruben. Derefter vandt Verner Nielsen igen i Aarene 1939, 1940, 1941 og 1942. I 1943 var det Viktor Hansen, som overraskede ved at tage Mesterskabet, og i 1944 gjorde E. Brockmeyer ham Kunststykket efter. Men saa har Verner Nielsen taget sig sammen igen og hjemførte det eftertrængte Mesterskab i Aarene 1945 og 1946.

Erik Andersen ligger i Spidsen med ti Klubmesterskaber for Kampklubben; men Verner Nielsen er ikke langt efter med 8 og har gode Chancer for at slaa Mester Eriks Rekord, navnlig naar man tager i Betragtning, at Verner Nielsen saa at sige oplever sin anden Skakungdom. Vi tror faktisk ikke, han endnu har præsteret sit bedste. Han hører stadig til de "lovende" blandt Kampfiskene.

Kampklubben kan endnu!

I Dansk Skak Unions Turnering i Nykøbing F. i Paasken spillede Kupferstich sig op i Landsholdsklassen, og Carl Petersen spillede sig op i Mesterklassen. Klubben har efterhaanden et Par Spillere af Mesterstyrke!

Et Klubmester-Parti.

Vi bringer nedenfor et Parti, som er spillet den 8. Februar 1938 i Matchen mellem Studenterforeningens Skakklub og Kampklubben. Det er Topspillerne i de to Klubber, som begge er Klubmestre i deres respektive Klubber.

Slavisk Parti. Hvid: H. Norman-Mansen, S.S. Sort: E. Verner Nielsen, I.K. 1. d2-d4, d7-d5. 2. c2-c4, c7-c6. 3. e2-e3 (Hvid gaar dermed over i afslaaet Gambit), Lc8-f5 (sandsynligvis tilstrækkeligt, men ikke helt saa sikkert som Sf6. Sort nærer som bekendt lidt Forkærlighed for Caro-Kann, saa man forstaar, at han ynder Trækket). 4. c4xd5, c6xd5. 5. Dd1-b3, Dd3-c7. 6. Sbl-c3, e7-e6. 7. Lcl-d2, Sb8-c6. 8. Tal-cl, Sg8-f6. 9. Sgl-f3, Lf8-e7. 10. Sf3-e5, o-o (Sort indlader sig naturligvis ikke paa Sxe5, der hurtigt fører til Ødelæggelse). 11. f2-f4, Sf6-e4. (En Udfordring, som Hvid straks modtager). 12. Sc3xe4, Lf5xe4. 13. Kel-f2, f7-f6. 14. Se5xe6, b7xc6. 15. Qb3-a4, c6-c5! (Det samme sker formodentlig paa Lb5). 16. d4xc5, Le7xc5. 17. Lfl-e2 (Paa b4 sker formodentlig Dxf4+! med Bondegevinst). Ta3-b8. (Nu er Dxf4+ for farligt og giver ikke Gevinst paa Grund af Lf3!). 18. Kf2-g3 (Det er nok alligevel bedre at komme væk fra den grimme Trusel!), g7-g5! (Man kan ikke beskylde Sort for at være forsagt. Han gaar paa med friskt Mod). 19. Le2-f3, g5xf4+. 20. e3xf4, Dc7-g7+ (Og denne aabne Linie maa vel blive afgørende). 21. Kc3-h3, Qg7-h6+. 22. Kh3-g3, Dh6-g6+. 23. Kc3-h3, Le4xf3. 24. g2xf3, 1b8xb2! 25. f4-f5? (Hvad skal Hvid ellers forsøge?), Dg6-h5+. 26. Da4-h4, Dh5xh4+. 27. Opgivet. (Der følger naturligvis Lf2+ og Txd2).
Noter ved P. Toft.

Naar Uheld være skal - - Pantomime i 2 Akter.

Personer: Hvid: H. WANDALL, Aalborg. Sort: C. JØRGENSEN, I. K.
Scenen er Dansk Skak Unions Paasketurning i Aalborg 1938.

1. Akt. 1. d2-d4, d7-d5. 2. Sgl-f3, Sg8-f6. 3. c2-c4, e7-e6. 4. Lcl-g5, Lf8-e7. 5. e2-e3, c7-c5. (Hvorfor ikke? Det er i hvert Fald morsommere end altid at vandre paa de gamle Stier. - Det er i det hele taget ikke let at finde et tilfredsstillende Svar paa 1. d2-d4!). 6. d4xc5, Dd8-a5+. 7. Sbl-c3, Da5xc5. 8. c4xd5, Sf6xd5. 9. Lg5xe7, Sd5xe7. (Sort gaar ikke i Saksen! 9. -, SxS, 10. Dd8#). 10. Lfl-d3, o-o. 11. o-o, Sb8-c6. 12. Tal-cl, Dc5-h5. (Efter fuldenit Mobilisering gaar Hvid nu over til Angreb). 13. Sc3-e4, Sd7-f5. (Dette er øjensynlig en Fejl. Hvorfor maa Lc3 ikke lege med?). 14. Tc1-c5! Dh5-h6. 15. g2-g4! (Bifald fra Balkonen), Sf5-h4. 16. Tc5-h5, Sh4xf3+. 17. Dd1xf3, Dh6-g6.

2. Akt. (Bristede Illusioner). (Man skulde tro, at denne Kampstilling vandt sig selv. Hvid kan fremtvinge Mat saaledes: 18. Se4-f6+, Dg6xf6. 19. Ld3xh7+, Kg8-h8. 20. Df3-h3, og Sort kan kun overleve Angrebet ved at ofre Dronningen. Men Hvid trækker: 18. Se4-c5? i den Tro, at der vil følge Df6. 19. Lxh7+ osv. Han overser Sorts 18. -, f7-f5! og nu tvinges Sort til den Udvikling, han ikke frivilligt har gennemført). 19. Kgl-h1, Sc6-e5. 20. g4xf5, e6xf5. 21. Df3-d5+, Kg8-h8. 22. Ld3-e2? Se5-g4. 23. Th5-h3, f5-f4. 24. Le2-d3, Lc8-f5. 25. Ld3xf5, Tf8xf5. 26. Dd5xb7, Ta8-d8. 27. Db7-b5. (Det er nu Sort, der har Angrebet. De følgende Ofre skal tage Dækningen fra Feltet f1). 27. -, Tf5xc5!! 28. Db5-e2, Tc5-c2! 29. De2-f3, Sg4xf2+! 30. Tflxf2, Tc2xf2! med Truslen Td8-d1. (Teppe). - Skade, at der ikke var Præmie for det mest humoristiske Parti! (Aalborg Stiftstidende).

I D A G E N S A N L E D N I N G - (ved E. Verner Nielsen).

Femogtyve Aar er en lang Tid, selv for Skakspillere, og hvis vi i Dag - undtagelsesvis - kikker op fra Brættet et Øjeblik og ser os om, vil vi opdage, at et og andet har forandret sig, siden vi satte os til at spille med hinanden sin mindeværdige Sommeraften ude i Allegade. Moder Jord om ikke ligefrem revnede saa dog fik et Par Buler, og vi selv blev lidt støvede, mens vi sad og puslede med Brikkerne. Mange Illusioner bristede i Løbet af disse femogtyve Aar, stolte Haab sank i Grus, men gennem alle Tilskikkelser bevarede vi dog een Ting: vort gode Humør. Denne uvurderlige Gave blev som et Bomærke for Klubben, en fast Bestanddel af dens Psyke. Thi Skak er jo Gudskelov andet og mere end tør Tænkning; det gamle Spil er et Sindbillede paa selve Livet og som dette fuldt af underfulde Tildragelser og forfriskende Oplevelser.

I Dagens Anledning serveres i det efterfølgende et Par saadanne maa Forfriskninger.

- - -

Forfatteren Josias Bille, en sjælden Gæst, men et trofast Medlem gennem alle 25 Aar, fortæller mig, at han ikke een men mange Gange har haft Fornøjelsen at spille de sorte Brikker i følgende pikante Miniatur-Parti:

1. e2-e4, e7-e5. 2. Sg1-f3, Sb8-c6. 3. Lf1-c4, Sc6-d4.
4. Sf3xe5, Dd8-g5. 5. Se5xf7, Dg5xe2. 6. Th1-f1, Dg2xe4+.
7. Lc4-e2, Sd4-f3#.

Han tilføjer, at Partiet er et berømt, klassisk Mesterparti, men fortier Mesterens Navn, hvilket muligt er af Beskedenhed. I alle Tilfælde advares herved de Medlemmer, som ved Lejlighed maatte blive matchet med Hr. Bille, mod den Dolk, der glimter i Folderne paa hans Digter-Toga.

Det er vist de færreste bekendt, at Kampfisken V. H. Knopper sidder inde med en fin Rekord (Verdensrekord?), idet han 1. Januar 1928 paabegyndte et Parti, som først fandt sin Afslutning 17. Juli 1939. Partiet varede saaledes 11½ Aar. Det linder maaske lidt paa Forstaaelsen, naar det oplyses, at det var et Korrespondanceparti med en Onkel i Sydney, saa det var jo ikke hver Dag, der blev udvekslet Træk, - At Knopper ogsaa spiller 2-Minutters, ja 1-Minuts Partier bekræfter blot den gamle Sandhed om den hver Menneske iboende Dobbeltnatur,

- - -

Fusker: "Nej, hov! Det er mig, der skal have de hvide Brikker."

Albert Nielsen: "Glæder mig! Det er et daarligt Træk mere."

- - -

Under sidste Runde af en Københavns-Turnering, jeg for mange Aar siden deltog i, kom en anden Kampfisk, som ogsaa var Deltager, men som ikke i den forløbne Del af Turneringen havde gjort nogen særlig god Figur, hen til mit Bord og betroede mig, at han nu endelig havde fundet sin Form og spillede et Prægtparti, som var oplagt vundet for ham; han manglede kun at give sin Modstander Naadestødet. Om jeg ikke vilde komme over og se paa det? Jeg lovede at komme, hvorefter han gik tilbage til sit Parti. Et Par Minutter efter var der stor Opstandelse ovre hos ham med heftig og højkrøstet Diskussion og Publikumstilstrømning. Jeg skyndte mig derover.

Der sad Klubkammeraten, dundrende hamrende mat!

- - -

Kampfisk har gennemgaaende Sans for Naturen, hvad ses af de mange Sommerudflugter, vi i Tidens LLøb har foretaget. Jeg husker navnlig en Skovtur, som vor tidligere Formand, Kunstmaleren Ove Rützou, engang forestod, og som gik til en af Nordsjællands skønneste Egne.. At Kampfisken Wittus Hansen paa særlig idylliske Pletter med Solnedgang og Aftenfred besvarede Formandens andægtige: "Er her ikke vidunderligt?" med et: "Her er rædselsfuldt!" gjorde intet Skaar i den almindelige Stemning.

- - -

"Av, der røg min Dronning! Saa er der ikke mere."

"Jo, mat!"

- - -

At Psykologi spiller en Rolle i Skak, ses af et vigtigt Parti, Viktor Hansen spillede for et Par Aar siden. Viktor begyndte med 1. e2-e4, hvilket Træk hans Modstander betænkte sig paa i en halv Time, Spændingen udløstes endelig, da Sort spillede det harmløse 1. -, e7-e5; men da var Viktors Nerver saa ødelagte, at han tabte Partiet.

- - -

I denne Forbindelse kommer jeg i Tanker om en kostelig Historie, som Stormester Nimzowitsch var Midtpunkt i. Denne som Menneske og Skak-spiller lige ejendommelige Personlighed var ganske vist ikke Medlem af Kampklubben, men han har alligevel betydet saa meget for os, at han maa komme i Betragtning her.

Nimzowitsch deltog i den store Hamborg-Turnering 1910 og skulde i første Runde møde Köhnlein. En engelsk Korrespondent skildrer Begivenheden saaledes: "Köhnlein trak 1. e2-e4. Nimzowitsch fixerede denne Bønde skarpt et Minut eller to, saa stirrede han en rum Tid op i Loftet, derefter paa sine Hænder, hvorved han tilsyneladende talte, hvor mange Fingre han havde paa hver Haand. Efter at han med Tilfredshed havde konstateret, at der ikke manglede nogen, rejste han sig fra Stolen og studerede Malerierne i Værelset. Derpaa begav han sig igen til sin Plads, hvor han greb en rød Seddel, som gav Oplysning om Brugen af de nye tyske Kontrol-Ure. Denne Seddel læste han opmærksomt igennem og undersøgte, om Mekanismen var klart nok beskrevet. Endnu var der ikke gjort noget Modtræk. En Tilskuer spurgte mig, hvad dette skulde betyde; jeg trøstede ham, han skulde ikke være bekymret, Nimzowitsch vilde nok trække 1. -, c7-c6. Kort derefter meddelte den Paagældende mig, at der virkelig var fulgt 1. -, c7-c6."

- - -

I et af de sidste Besættelsesaar havde A, som var meget snakkesalig, i den tunghøre B fundet sig en daglig Makker til lette Partier. A, hvis nationale Holdning i denne ulykkelige Tid nærmest var horisontal, yndede i de aandfulde Monologer, hvormed han under Spillet plejede at divertere sin Modstander, at indflotte Bemærkninger om Besættelsessituationen, hvorhos han naturligvis ikke glemte at prise dens Fortræffelighed.

B, som levede i sin egen Verden, sagde ingen Ting, men helligede sig nynnende det foreliggende Parti, hvad der foranledigede A til paa passende Steder at anbringe et: "Ikke, B?", "Synes De ikke, B?", "Mener De ikke det, B?" etc. Vokale Ekvibrationer klarede B ved at slaa Takt med Hovedet, hvilket af A udlagdes som Applaus til de fremsatte opbyggelige Betragtninger og nærrede hans Haab om at erhverve en ny Proselyt til sin Ideologi.

Men en Dag, da A havde fremsat en skarp Replik om Sabotagen og højlydt jeremierede over de Ubehageligheder, som derved i stadig stigende Grad paaførtes Samfundet, ledsaget af den sædvanlige Føler: "Synes De ikke ogsaa det, hvad B?", tog B Ordet. "Jo," udbrød han harfuld, idet han rejste sig halvt i Sædet og bøjede sig over mod den anden, "og det er de forbandede Tyskeres Skyld!"

Saa var det Makkerskab forbi.

- - -

En Aften for nogen Tid siden meddelte Veile mig telefonisk, at han lige var blevet ringet op af en Dame i Hellerup, Professorinde X, som ønskede en Lærer i Skak og paa en eller anden Maade havde faaet ham udpeget som den rette Mand. Veile, som naturligvis var blevet meget smigret, havde imidlertid, beskeden som han i Virkeligheden er, ikke turdet paatage sig den krævende Opgave, hvorfor han havde henvist til mig, og nu bad han altsaa mig sætte mig i Forbindelse med et nærmere angivet Nummer. Han tilføjede, at det efter Stemmen at dømme drejede sig om en yngre, charmerende Dame.

Jeg rettede paa Slipset og ringede. Men jeg tror nok, at jeg kom til at se temmelig ubegavet ud, da en Mandsstemme brølede: "Hellerup Rømisse!"

Og nu gaar jeg og spekulerer paa, om ikke det er Telefondamen, som har givet mig forkert Nummer. For at det skulde være Veile, kan man vel ikke tænke sig?

- - -

Saa giver jeg Ordet til Axel Cruusberg, som jo hører til den gamle Garde og som forstaar at goutere vor hobby's forskellige Foreteelser, saavel de muntre som de mere seriøse:

- - -

Man hører undertiden Medlemmer af de københavnske Skakklubber hævde, at Klubmatcherne om Vinteren tager for meget af Medlemmernes Tid og Energi, saaledes at det i urimelig Grad gaar ud over Vinterturneringens Gennemførelse; - og noget er der sikkert om det. Men i Kampklubbens første Aar blev Matcherne utvivlsomt spillet med større Fanatisme, hvilket det følgende viser:

Islandingen B. Stefansson, som var et af Kampklubbens mest afholdte Medlemmer, tilbød inden sin Afrejse fra København i fuldt Alvor at rejse fra Island til Danmark for at deltage i Match for Klubben. Han stillede blot den Betingelse, at det skulde dreje sig om en for Klubben meget vigtig match. Det skal dog siges til Kampklubbens Ros, at den aldrig har benyttet sig af dette generøse Tilbud. A.C.

- - -

Derpaa viser Alvorsmanden Cruusberg os et Glansparti fra sin første Ungdom:

Spansk Parti. Spillet i D.S.U.s "Skjoldkamp" i Odense 22-10-1922.

Hvid: AXEL CRUUSBERG, I.K. Sort: Dr. THAL JANTZEN, Odense.

1. e2-e4, e7-e5. 2. Sg1-f3, Sb8-c6. 3. Lf1-b5, d7-d6. 4. d2-d4, Lc8-d7. 5. o-o, a7-a6. 6. Lb5xc6, Ld7xc6. 7. d4xe5, Lc6xe4. 8. Sf3-g5, Le4-g6. 9. e5-e6, f7-f6. 10. Sg5-h3, Sg8-e7. 11. Sb1-c3, c7-c6. 12. Sh3-f4, Dd8-c7. 13. Lc1-e3, o-o-o. 14. Sc3-a4, c6-c5. 15. c2-c4, Lg6-e8. 16. b2-b4, g7-g5. 17. Sf4-d5, Le8xa4. 18. Dd1xa4, Se7xd5. 19. e4xd5, h7-h5. 20. Ta1-b1, Th8-h7. 21. b4-b5, a6xb5.

22. Tblxb5, b7-b6. 23. Tfl-bl, Dc7-a7. 24. Tb5xb6, opgivet.

Det friske og kraftigt spillede Parti taler for sig selv. Skulde man gøre en Kommentar, maatte det blive den, at det godt nok ligner Cruusberg, den gamle Landsknægt, at gaa paa Eventyr (8. Sf3-g5), men at det vel kun er paa Skakbrættet, det falder ham ind at lade sin Dame i Stikken (24. Tb5xb6).

- - -

Til Slut en lille, lærerig Historie om, hvordan det kan gaa, naar man lægger sin Tilværelse om og f. Eks. gaar over til "sunderere" Kost, fordi man skal op i en vigtig Kamp. Jeg tænker paa vor gamle Kamp-fælle, den her tidligere nævnte Islænding Brynjulfur Stefansson, som engang i en Turnering om Københavns mesterskabet ved brillant Spil havde kvalificeret sig til Omkamp om Titlen med S. Kinch fra Københavns Skakforening. Vi, hans Klubkammerater, instruerede ham Aftenen før Kampen m. H. t. hans Livsførelse og henstillede bl. a. indtrængende til ham at drikke et stort Glas Mælk til sin Aftensmad og at gaa tidligt til Ro. Den Ulykkelige gjorde som det var paalagt ham og blev om ikke ligefrem døds syg, saa dog saa elendig, at han tabte Partiet med Glans.

A propos Pengepræmier.

Ved at læse Stranges' Indledningsartikel kommer jeg i Tanker om en Episode paa Kampklubbens Generalforsamling for nogle Aar siden. Man drøftede - som saa ofte før - Spørgsmaalet om Pengepræmier. Adskillige udtalte sig for disse, men der var naturligvis ogsaa nogle, som var imod dem. Et af Medlemmerne, Emanuel Larsen, populært kaldet Emanuel Lasker, der elskede at høre sig selv tale, skønt han gjorde det ualmindelig skidt, stod op og forberedte sig paa et længere Indlæg: - Jeg mener - altsaa - med Hensyn til Præmierne - altsaa - saa er det jo flere af Medlemmerne - altsaa - der meget hellere vil have et Bøger - - (Det er hørt! Bragende Bifald og Latter. Taleren bliver lidt forvirret, men fortsætter saa):Ja, jeg mener selvfølgelig ikke et Bøger - altsaa - men jeg mener, der er flere af os, der hellere vil have en lille Genstand.... (Bravo! Hørt! Hørt! Jubel og Latter, og Lasker gik helt i Staa).

Og saa har vi ikke mere paa Hjerte denne Gang. Vi kunde have ønsket et endnu større og fornøjeligere Nummer af "Kampfisken"; men der er jo Grænsen selv for vor Opfindsomhed. Vi kunde ogsaa have ønsket at fejre Klubbens 25 Aarsdag med et flot Mindeskrift med Partier og andet; men en saadan Opgave har Klubben ikke kunnet magte. Vi haaber imidlertid paa, at dette lille Bidrag maa blive modtaget vel.

Redaktionen:

E. VERNER NIELSEN og P. TOFT.

"Tryk" og Ekspedition: P. Toft, Broagergade 8, V.